

FIȘĂ DE DOCUMENTARE

TIPURI DE RESURSE

Întreprinderea este cea mai evoluată soluție socio-tehnică dezvoltată până în prezent prin care oamenii obțin mijloacele de subzistență. Ea este rezultatul procesului de adâncire a diviziunii muncii și schimbului pe piețe, fiind soluția alternativă la autoconsum.

Întreprinderea reprezintă veriga de bază a economiei, se definește ca o **îmbinare de resurse** (idei, credibilitate, bani, management, energie, informații, bunuri materiale, organizare, mărci de produse etc.) prin care oamenii produc bunuri și servicii ce vor fi vândute pe piețe la un preț suficient ca să asigure remunerarea corectă a tuturor celor (proprietarii, salariații, statul, băncile) care contribuie la funcționarea ei.

Resursele întreprinderii se concretizează în potențialul material, financiar, uman și informațional de care aceasta dispune la un anumit moment și sunt reprezentate de :

- **Resurse materiale** : reprezintă componentele fizice ale capitalului unei întreprinderi, care cuprind la rândul lor clădirile, utilajele și echipamentele de producție, materiile prime și materialele și resursele energetice.
- **Resursele financiare** : înglobează potențialul întreprinderii sub forma mijloacelor bănești.
- **Resursele umane** : reprezintă salariații întreprinderii, resursele active, creatoare ale unei întreprinderi.
- **Resursele informaționale** : constituie o veritabilă unealtă a managerilor prin care aceștia profită de oportunitățile apărute pe piață sau evită situații care ar putea periclita afacerea.

A. Resursele materiale

Materiile prime reprezintă bunurile asupra cărora se acționează în cadrul proceselor de producție, cu ajutorul tehnicii și tehnologiei mănuite de către om, în vederea obținerii produselor/serviciilor necesare societății. Sunt utilizate direct la fabricarea produselor și se regăsesc în produsul finit integral sau parțial, fie în starea lor inițială, fie transformată.

Ele pot fi grupate în:

- materii prime de bază : care se regăsesc după procesul prelucrării în produsul finit;
- materii prime auxiliare : care ajută producția și se degradează în timpul acesteia, practic neregăsindu-se în corpul material al produsului finit.

Întreprinderile trebuie să fie preocupate, în mod constant, de asigurarea :

- aprovizionării ritmice cu materii prime si materiale;
- consumului rațional al materiilor prime si materialelor în procesul de producție.

Resursele energetice sunt reprezentate de cantitatea de energie care poate fi utilizată/exploatată într-o anumită perioada de timp, prin folosirea unor surse energetice. Sursa energetica reprezintă orice purtător de energie sub formă concentrată.

Sursele de energie se clasifică în:

- neregenerabile (clasice/fosile) – epuizabile prin natura lor;
- regenerabile – potențial nelimitat.

Utilizarea rațională a resurselor energetice determină la nivelul întreprinderii *reducerea costurilor de producție și diminuarea impactului asupra economiei naționale*, în ceea ce privește cererea de resurse energetice.

Clădirile participă la mai multe cicluri de producție și își transmit valoarea asupra produselor/serviciilor în mod repetat fiind elemente ale capitalului fix. Recuperarea valorii transmise se realizează prin amortizare.

Utilajele de producție sunt reprezentate de mașinile, instalațiile, mijloacele de transport, uneltele, aparatele, echipamentele și accesoriile destinate realizării procesului de producție. Ele participă, la fel ca și clădirile, la mai multe cicluri de producție, iar recuperarea valorii se realizează prin amortizare.

Utilajele pot fi:

- *specializate* - destinate realizării în mod repetat a unor operații tehnologice sau procese pentru o gamă redusă de produse;
- *universale* - care execută operații tehnologice sau procese pentru o mare varietate de produse.

B. Resursele financiare

Finanțarea activității unei întreprinderi reprezintă totalitatea mecanismelor, tehnicilor și a instrumentelor prin care sunt procurate mijloacele bănești necesare pentru realizarea și dezvoltarea activităților unei întreprinderi. În general, finanțarea îmbracă două forme distincte :

- **surse proprii** - autofinanțare prin utilizarea capitalului propriu, reinvestirea profitului, amortizarea capitalului fix, vânzarea de active fixe;
- **surse atrase** - împrumuturi contractate din anumite surse, majorarea capitalului social prin suplimentarea acestuia sau prin emiterea de acțiuni (valabil în cazul SA sau SCA) sau cooptarea a unor asociați cu noi părți sociale (modalitate valabilă pentru SRL).

În ceea ce privește cea de-a doua categorie de surse, și acestea se regăsesc în practică sub mai multe forme:

a) **Finanțarea pe termen scurt** (aproximativ 1 an) se realizează, de regulă, prin:

- **credite bancare** care se acordă pentru activități curente, achiziții de materiale etc.;
- **credite de la furnizori** (creditul comercial), prin amânarea plății facturilor după un anumit termen stabilit, la prețul stipulat în contract, la care se adaugă și dobânda.

b) **Finanțarea pe termen mediu** (5-7 ani) și **lung** (peste 7 ani) poate fi accesată prin intermediul *creditelor bancare*, fiind destinate investițiilor sau achiziționării de active.

Există și alte tehnici speciale de finanțare, cum ar fi :

- **leasingul** - formă de închiriere realizată de societăți financiare de leasing sau producători al unor bunuri de producție către întreprinderi care nu dispun de fonduri proprii sau nu doresc să recurgă la credite bancare pentru achiziționarea acestora;

- **eurocreditele** - mobilizare de capitaluri pe termen mediu și lung, având scadențe între 3 și 8 ani, prin apelarea la piața eurodevizelor.

- **finanțarea prin emisiunea de obligațiuni** (valabilă doar în cazul SA și SCA) - se pot obține fonduri de la publicul larg sau de la un grup restrâns de investitori.

- **finanțarea prin creditare internațională** - depinde de conjunctura economică de pe piața mondială și condițiile care trebuie îndeplinite de solicitantul de credit și pot fi de două tipuri: rambursabile și nerambursabile.

- **subvențiile de către stat** (rambursabile sau nerambursabile) - atunci când firma se află într-o situație economică/financiară dificilă care poate fi generată de cazuri de forță majoră. Statut poate garanta în fața băncilor credite speciale pe care le pot obține întreprinderile, prin negocierea unor clauze de împrumuturi preferențiale.